

Visitationspredikan i Vittinge den 14 maj 2023

I soluppgången i morse drog vinden över gårderna mellan Morgongåva och Vittinge. Vinden går för det mesta över de gårderna. En vandrare går i vägkanten. Vinden drar med sig jord från nysådda åkrar och dammet yr omkring honom. Svårt att urskilja vem han är.

En fågel flaxar över vandrarens huvud. Dräkten av fjädrar har blivit grå av jord.

Vandraren är Kristus och han ser framåt på vägen – hitåt, till oss.

Fågeln, en jord-dammig duva som rör sig över hans huvud, flaxar och kuttrar. Det låter som ett ”amen” efter en bön.

Vandraren Kristus har kommit hit. Är här. I sin församling i Vittinge. Vägarna är aldrig för långa för Honom.

Vi är här. Tillsammans med Honom.

-Be nu, om vad du vill, säger Kristus.

Det påminner om orden den blivande kung Salomo hörde Herren säga, långt före Jesu dagar. Och Kristus fortsätter:

-Här, i kyrkan, är bönekammaren. Hit ska du ta med dig det som är viktigt. Din glädje, din sorg, ditt tack och... det du brottas med. Ditt eget. Och – nu vänder han blicken rakt in i vår blick – och till er som är här idag vill jag också säga: kom ihåg att hit till bönekammaren, kyrkan, ska du ta med dig din glädje, din sorg, ditt tack och det du brottas med i din församling.

-Be nu, om vad du vill!

”Jag tänker på silverduvan i taket på predikstolen, som precis har blivit restaurerad så att man ser att vingarna glänser. Liksom att predikstolens färger lyser, framträder, det är alldeles nytt, jag har inte sett det förr”

I torsdags förmiddag, den här visitationens andra dag, stannade vi en stund efter mässan inne i Vittinge kyrka och några av er berättade om vad som var det ni mest, just nu, var fästa vid här eller brukade lägga märke till. I det riktigt välkända och på en kort stund hände flera nya inblickar när ni berättade för mig om era skatter. Skatter av materiellt slag, som visar på andra slags skatter, av andligt slag. Bilder, föremål, hantverk... bär berättelserna till oss om vem vandraren Kristus är och att han har fått betyda något för dem som levtt före oss. ”Vår tid är nu” att möta hans blick så att vi kan göra en bra utblick för hur vägen framåt ser ut för livet med Kristus i Vittinge församling. Vår tid är nu” – en god tolkning av vad språkbandet (på pelaren i mitten-valvet på södra sidan) betyder och uppmanar till.

Och i vår tid anar jag en helig glöd i Vittinge församling. Visitationen har givit inblick i flera sammanhang där en helig glöd finns. En vilja och längtan att Kristuslivet och kyrklivet ska leva. Fortsätta leva och ge liv åt flera.

Förtroendevalda som arbetar för att det överblickbara sammanhanget ska kunna fortsätta.

Också när dokument måste skrivas och kunskaperna ständigt fördjupas.

Sångare i olika ålder- i flera körer, barn och vuxna

Kyrkis med glada bibelsånger och kyrkhäng där ett frågequizz självklart har med frågor om t ex de fyra evangelisternas namn.

Värmen som blir när två glödhögar är nära varandra, i gubbdagis och stickcaféets gemensamma våravslutning.

Värmen ur projektet med Solceller, och i drivkraften att starta begravningsbyrå och att bli en del i Hela människans caféverksamhet.

Men helig glöd känns också såväl vid findukade matbord som i diskrummet, i blommor på kyrkogårdskanter, vårens första gräsklippning, presentationen utåt: infomaterial och bilder, tiden och omsorgen att ge den som ringer tillfälle att berätta till punkt, och i förmågan att plocka upp detaljer som förenar det unikt lokala med den världsvida kyrkan: en julgranskula med Vittinge kyrka, Vittingekorset, dopänglarna som ges till varje nydöpt – och tanken på att ”man skulle kunna göra en Vittingeduk med mönster från blomrankorna i kyrkvalven”.

Det blir tydligt att i den lilla, som vi tänker i dag, församlingens liv går kyrkans grundläggande uppgifter ihop: gudstjänst, undervisning, diakoni och mission kan urskiljas och behöver finnas i all verksamhet. Och kanske blir frågan till er på vilket sätt dessa fyra dimensioner går att urskilja tydligt i varje verksamhet snarare än att försöka renodla verksamheter efter de fyra grundläggande uppgifterna.

Vid den här heliga, glödande elden är vi nu. Vi och Kristus. Och så en kuttrande duva med damm av nysådd jord fortfarande kvar i sin fjäderdräkt Duvan har slagit sig ned vid en av änglarna i fönsternischen. Den vet att den har ett bo i vars och ens hjärta, på vars och ens axel, så har det varit alltsedan den dag du döptes.

Så,

vad händer nu? Vad gör vi nu? Vad gör ni nu?

Kristus säger:

-Be nu, om vad du vill!

Det kan vara svårt att be. Det kan vara svårt att be Kristus om ”vad du vill”.

Hur går det till?

Salomo, kungen långt före vår tideräkningsbörjan, stod inför frågan: Vad händer nu? Vad gör vi, vad gör jag, nu?

”...här står jag nu, ung och oerfaren mitt i det folk som du har utvalt, ett folk så stort, så talrikt att det inte kan räknas...

Också den som är äldre och har slutat kalla sig både ung och oerfaren kan känna igen sig i de orden.

Också en gammal församling kan känna igen sig i de orden när beslut måste fattas och steg måste tas för att gå in i framtiden.

Salomo ber om det han vill.

Minns ni vad det är?

Han ber INTE om ett långt liv, rikedom, om sina fienders död/att hans fiender ska försvinna/
han ber:

-Ge din tjänare ett lyhört sinne, så att jag kan skipa rätt åt ditt folk och skilja mellan gott och ont.

Det handlar om gåvan att urskilja vad som är rätt.

Att be:

Hjälp oss att urskilja vad som är rätt...

När vi står i den lilla församlingens möjligheter och begränsningar,

När vägen till kyrkan känns lång från platserna där de flesta bor,

När en gammal kyrka behöver värme, puts och renovering,

När det är fler vi skulle vilja döpa och konfirmera av dem som tillhör Svenska kyrkan än vad vi gör och det är svårt att se hur det ska gå till,

När vi behöver prioritera för vi vill så mycket...

När vi behöver göra en röd tråd för undervisning för alla åldrar

När vi behöver samverka med andra församlingar och andra organisationer

När vi, var och en av oss, behöver lära oss mer,

Och bli modiga i att tala om och att samtala med varandra om kyrkans skatter –
föremålen och de synliga skatterna, men också de andliga skatterna.

Och när vi behöver omsätta tro i handling.

När vi ber om ett lyhört sinne och om förmågan att urskilja rätt,

då blir det med duvan, den med fjädrar dammiga av nysådds-jord som har slagit sig ner på vår axel,

att dess fjädrar börjar skimra som av nyputsat silver och vi hör tydligare vad dess kutter betyder.

Och det blir lite mer med oss som med figurerna, personerna, på den nyrenoverade predikstolen: vi framträder i lite klarare färger, blir tydligare utan att bli skarpa – det är Kristus som gör oss till dem vi ska vara och bli.

Så kära vänner,

Vid sidan av ett varmt tack för goda vistationsdagar och önskan till er om Guds fortsatta välsignelse:

Kristus är här, ta med er glädje och sorg, ta med tack och det du brottas med ... för dig själv och för denna din församling i Vittinge, hit till hans hus, till Honom själv. Han går före er och visar er vägen.

Vid den efterföljande lunchen lämnades ordet fritt och följande tankar och frågor lyftes:

- Hur ofta är det visitation?
- Hur många församlingar finns i kontraktet respektive stiftet?
- Finns planer för sammanläggningar? Kontraktsprosten förklarade att de tidigare planerna på sammanläggning är pausade som det ser ut nu.
- Vilka kläder har präst respektive biskop?
- Vad har vi kommit fram till under de här dagarna? Utblick – hur ska man kunna involvera fler? Det är ett samtal som förhoppningsvis kan fortsätta.
- Kan man få in åsikter om vad som skulle få folk att engagera sig?
- Församling, sedan enförsamlingspastorat, sedan församling igen, vad ska det heta?
- Det är vanligt att man har förbön för någon enskild, men det har jag inte stött på här? Det kan man göra hemma eller be prästen att göra. Finns också möjlighet att skriva sin bön på en lapp i kyrkan.
- Finns det tankar om beredskapsstöd i kontraktet? Det görs mycket arbete i samverkan med stiftskansliet. Alla pastorat ska göra beredskapsplaner.
- Går det att ta bort bänkarna ”nykyrkan” på sidan, så att den delen skulle kunna användas till mer barncentrerade gudstjänster? Kan kontraktet hjälpa till? Kontraktsprosten förklarade att kontraktet inte har den uppgiften. Däremot är det möjligt att dela erfarenheter, och att prata med andra som har genomfört liknande förändringar. Frågan har diskuterats i kyrkorådet och en första kontakt har redan tagits med Länsstyrelsen.